

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 114/14
V Lucemburku dne 4. září 2014

Rozsudek ve věci C-575/12
Air Baltic Corporation AS v. Valsts robežsardze

Státní příslušníci třetích zemí mohou vstoupit na území Unie, i když předloží platný pas, který neobsahuje vízum, a platné vízum vyznačené v neplatném pase

Prohlášení cestovního pasu za neplatný nemá totiž za následek neplatnost jednotného víza vyznačeného v tomto pase

Dne 8. října 2010 přicestoval z Moskvy (Rusko) do Rigy (Lotyšsko) s leteckou společností Air Baltic indický občan. Při hraniční kontrole na letišti v Rize předložil tento občan platný indický cestovní pas, který neobsahoval vízum, a neplatný indický cestovní pas, v němž bylo vyznačeno platné jednotné vízum vydané v Itálii. Tomuto indickému občanovi byl odepřen vstup na lotyšské území z důvodu, že neměl platné vízum.

Lotyšské správní orgány uložily společnosti Air Baltic pokutu ve výši 2 000 lotyšských latů (přibližně 2 850 eur) z důvodu, že do Lotyšska přepravila osobu bez cestovních dokladů nezbytných k překročení hranic. Společnost Air Baltic napadla tuto pokutu před lotyšskými soudy. Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud, Lotyšsko), který tuto věc projednává, se obrátil na Soudní dvůr s otázkou, zda neplatnost cestovního pasu automaticky vede k neplatnosti jednotného víza uděleného orgánem členského státu a vyznačeného v tomto cestovním pase. Soudní dvůr má rovněž určit, zda mají státní příslušníci třetích zemí s ohledem na unijní právo (Schengenský hraniční kodex a vízový kodex)¹ povinnost předložit při vstupu na území Unie platné vízum v platném cestovním dokladu a zda Lotyšsko mohlo ve svých právních předpisech stanovit takovou podmínku vstupu.

Soudní dvůr ve svém dnešním rozsudku v odpovědi na první otázku uvedl, že podle vízového kodexu mohou prohlásit udělené vízum za neplatné pouze příslušné orgány členského státu. Z toho v projednávaném případě vyplývá, že prohlášení cestovního pasu indickými orgány za neplatný nemůže automaticky vést k neplatnosti nebo zrušení víza vydaného Itálií.

Pokud jde o otázku, zda jsou státní příslušníci třetích zemí povinni předložit platné vízum v platném cestovním dokladu, Soudní dvůr připomněl, že podle Schengenského hraničního kodexu podléhá vstup státních příslušníků třetích zemí na území Unie dvěma odlišným podmínkám, a to předložení platného cestovního dokladu a předložení platného víza.

V takové situaci, jako je situace dotčená v projednávaném případě (státní příslušník třetí země, který předloží odděleně platné vízum a platný cestovní doklad), Soudní dvůr konstatoval, že zákonodárce Unie nezamýšlel vyloučit jakoukoli možnost vstupu na území

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 265/2010 ze dne 25. března 2010 (Úř. věst. L 85, s. 1), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, s. 1).

Unie. Soudní dvůr uvedl, že neuzná-li členský stát udělující vízum cestovní doklad, který mu je předložen, lze podle vízového kodexu připojit vízum na samostatný formulář (a nikoli na cestovní doklad). Kromě toho formulář, který musejí orgány pověřené kontrolou na hranicích vyplnit k tomu, aby zajistily dodržení podmínek vstupu, neobsahuje políčko umožňující odůvodnit odepření vstupu skutečností, že platné vízum není vyznačeno v platném cestovním dokladu. Soudní dvůr konečně uvedl, že předložení dvou různých cestovních dokladů nestaví příslušné kontrolní orgány do situace, v níž nejsou schopny za rozumných podmínek provést nezbytnou kontrolu při zohlednění informací vyplývajících z obou cestovních dokladů, které jim byly předloženy. Soudní dvůr z toho vyvozuje závěr, že platná víza nemusí být nutně obsažena v platném cestovním dokladu.

V odpovědi na poslední otázku měl Soudní dvůr za to, že Lotyšsko nebylo oprávněno podmínit vstup státních příslušníků třetích zemí tím, že platné vízum bude nutně vyznačeno v platném cestovním dokladu. Členské státy totiž nemají prostor pro uvážení umožňující jim odepřít cizím státním příslušníkům vstup na své území na základě podmínky, která není stanovena Schengenským hraničním kodexem: žádné ustanovení tohoto kodexu neumožňuje členským státům, aby vyžadovaly splnění dodatečných podmínek vstupu, neboť výčet těchto podmínek je taxativní.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499